

System edukacji w szkole wielokulturowej w Zaciszu

Niniejsza praca to studium funkcjonowania w polskim systemie edukacji uczniów i uczennic cudzoziemskich oraz działania szkół wielokulturowych na przykładzie szkoły w „Zaciszu”. Powstała ona na podstawie dwuletnich badań przeprowadzonych w ośrodkach dla uchodźców i w wielokulturowej szkole podstawowej. Opisywane na jej stronach problemy i konflikty związane z działaniem placówki edukacyjnej w zróżnicowanym etnicznie, religijnie i kulturowo środowisku, pokazują praktyczne wyzwania tworzenia polityki wielokulturowości w systemach edukacji i administracji państwowej. Obecne na kartach niniejszej pracy problemy, konflikty, wyzwania, a przede wszystkim historie rozmówców okazują się być przy tym sytuacjami i zagadnieniami spotykanymi w szeregu wcześniejszych prac, publikacji i raportów dotyczących sytuacji uchodźców i ich miejsca w systemie edukacji. Występowanie przez wiele lat wciąż tych samych problemów i wyzwań dobrze opisanych w literaturze badawczej, ukazywane jest przez autora pracy jako poważne i wciąż rosnące zaniedbanie w procesie tworzenia i implementowania rozwiązań administracyjnych i prawnych w obszarze pomocy uchodźcom oraz w systemie edukacji. Zaniedbania te przyczyniają się do społecznego postrzegania systemów pomocy międzynarodowej, wielokulturowych placówek edukacyjnych oraz ogólnej polityki wielokulturowości jako „nie działających”. Na podstawie przeprowadzonych na miejscu badań terenowych oraz przeglądu rozwiązań i praktyk z innych krajów, autor niniejszej pracy dowodzi w jaki sposób wykorzystanie koncepcji „Ekonomii wielokulturowości” i „Super-zróżnicowania”, staje się niezbędne dla zrozumienia problemów i wyzwań występujących w wielokulturowych szkołach i społecznościach oraz do zmiany postrzegania polityki wielokulturowości jako „działającej”.

Zbigniew Bujak